

'DE INSPIRATIE KOMT ALS HET NODIG IS'

NLI Jan Decorte brengt op het Kunstenfestivaldesarts de wereldpremière van zijn tweede opera. Voor *The Indian queen* kiest hij opnieuw voor muziek van de barokcomponist Henry Purcell. Dat doet hij samen met het ensemble B'Rock, vier zangers en zijn levensgezel en actrice Sigrid Vinks. "De voorstelling moet vooral gevoeld worden." IVE STEVENHEYDENS

Het theater van Jan Decorte zoekt steeds de eenvoud op. In zijn carrière als acteur en regisseur, die teruggaat tot de vroege jaren 1970, nam de schrijver, scenograaf en theatermaker al meermaals Shakespeare, Goethe, Tsjechov, Büchner of Müller voor zijn rekening. Dé constante in die veelheid van werken is puurheid, ingetogenheid. Een naaktheid die niet zelden ontroert.

Decorte, vaak bijgestaan door zijn lief, de actrice Sigrid Vinks, ensceeneerde in 2006 voor het eerst een opera, *Dido & Aeneas*. Ook zijn nieuwe creatie, *The Indian queen*, is van de hand van de Engelse barokcomponist Henry Purcell. Gebaseerd op het toneelstuk van Sir Robert Howard, werd het in 1695 opgevoerd als een 'semi-opera': een werkstuk waarin tussen de gezongen stukken ook nog tekst en dans worden opgevoerd. Grofweg vertelt *The Indian queen* het verhaal van een heerseres in Peru en Mexico, vlak voor de Spaanse invasie.

Het is de tweede keer dat u voor Purcell kiest.

Waarom spreekt zijn werk u aan?

JAN DECORTE: Omwille van de muziek natuurlijk, die is prachtig. Mijn lievelingsinstrument is de klavecimbel en in barokmuziek kun je daarmee niet verkeerd zitten. Het werk van Purcell, een van de typische componisten uit die tijd, vind ik briljant. Zo eenvoudig is het.

De plot van *The Indian queen* is naar verluidt moeilijk te volgen. De voorstelling wordt vaak afgedaan als abstract.

DECORTE: Van het verhaal versta ik persoonlijk gewoonweg niets. Het werk van Purcell ligt tussen theater en opera, de tekst van Sir Robert Howard heeft voor mij geen belang. De muziek moet gevoeld worden. Het Kunstenfestivaldesarts wilde

boventitels in de voorstelling. Die heb ik geweigerd. Wie kan lezen wat de spelers zingen en zeggen, verstaat nog minder van wat er eigenlijk gebeurt. Het enige dat je daartegenover kunt plaatsen, is een sterke beeldregie.

Hoe komt u tot sterke beelden?

DECORTE: Ik zou het uit de grond van mijn hart niet weten. De inspiratie komt als het nodig is. *With a little help from my friends* raak ik ook veel verder. Johan Daenen creëert het decor, een heel *schone* gouden ruimte, en het licht van Luc Schaltin is sober en uitgekiend. De kostuums van Sofie D'Hoore zijn ook geslaagd. Sigrid is bijvoorbeeld erg blij met haar *rokske*.

U werkte nauw samen met B'Rock, het Belgian Baroque Orchestra Ghent. Eerder ging u met hen in zee voor Dido & Aeneas.

DECORTE: Het Festival van Vlaanderen en het Kaaithheater wisten dat ik graag eens een opera zou maken en stelden me indertijd voor aan B'Rock. Het resultaat mocht er wezen en was voor herhaling vatbaar. We hadden dit keer graag een

koor gehad, maar daar was spijtig genoeg geen geld meer voor. Daarom gaan de zangers (sopraan Hanna Bayodi, contratenor Risto Joost, tenor Fredrik Akselberg en bariton Havard Stensvold, is) op het podium een dialoog aan met Sigrid Vinks die speelt en danst.

Het is de eerste keer dat u een voorstelling op het Kunstenfestivaldesarts toont, in wereldpremière zelfs.

DECORTE: Het Kunstenfestivaldesarts is een belangrijke gebeurtenis in de stad en ik ben blij er in te zitten. Vroeger heb ik dat weleens streng veroordeeld, wellicht omdat ik nooit gevraagd werd. Belangrijker voor mij is om in het Kaaithheater in première te gaan, een traditie. Net als in het

Brugse Concertgebouw of in deSingel in Antwerpen worden we daar steevast goed ontvangen.

U bent zestig geworden in 2010. Hoe ziet u de toekomst?

DECORTE: Ik weet niet hoe het komt, maar ik heb altijd werk en succes met wat ik doe. Ik kan niet anders dan doorgaan en voel me op mijn best als ik bezig ben. Het kost me ook geen moeite om dit te doen. In de toekomst ga ik met Comp.Marius werken aan Shakespeares *Much ado about nothing* onder de titel *Niks of niks*. Dat wordt dan wel weer wat. 🎭

🎭 **JAN DECORTE/B'ROCK: THE INDIAN QUEEN**
14 > 16/5 • 20.30 (15/5: 15.00), €20/25,
KAAITHEATER

FR | Après *Didon et Énée* de Purcell en 2006, le metteur en scène flamand Jan Decorte présente au Kunstenfestivaldesarts la première mondiale de son deuxième opéra. Pour créer *The Indian Queen*, de Purcell également, il a collaboré avec la comédienne Sigrid Vinks, quatre chanteurs et l'ensemble B'Rock.

EN | Jan Decorte is presenting the world premiere of his second opera, *The Indian Queen*, at the Kunstenfestivaldesarts. It is another baroque masterpiece by Henry Purcell, for which Decorte collaborated with his wife, actress Sigrid Vinks, four singers, and the B'Rock ensemble.

LICHAAM, MUZIEK EN JEUGD

NLI Op het Kunstenfestivaldesarts komen traditiegetrouw theater, dans, performance, film, beeldende kunsten en cross-over aan bod. Naast gevestigde internationale namen nodigt het festival nieuwkomers uit binnen- en buitenland uit, in 2011 goed voor een dertigtal artistieke creaties gespreid over drie weken. Een overkoepelend thema vinden de samenstellers te beperkend, maar volgens directeur Christophe Slagmuylder zijn er wel vier rode draden.

In de eerste plaats domineert in 2011 de aanwezigheid van het **lichaam** op het woord. In zijn uitgepuurde, haast minimalistische voorstellingen peilt de Oostenrijkse choreograaf/performer Philipp Gehmacher bijvoorbeeld naar de positie van de performers in de ruimte en de -mogelijke - dialoog die ze met het publiek aangaan. In *In their name* (KVS_Box, 18 & 19/5, 20.30, 20 & 21/5, 19 & 22.00) treedt Gehmacher samen met de dan-

sers Rémy Héritier en An Kaler aan in een industrieel aandoend landschap. Langzaam ontstaat toenadering naar de toeschouwers die midden in het speelvlak zitten.

Een tweede lijn trekt de **muziek**. Naast de première van de nieuwe opera van Jan Decorte (zie hiernaast) en een pak andere voorstellingen, steunt *Madame Plaza* van Bouchra Ouizguen voluit op toon en stem (Hallen van Schaarbeek, 22 > 24/5, 20.30). Alles draait hier rond Aïta's: haast vergeten Marokkaanse zangeressen

die met stem, lijf en leden muziek maken, maar daarbij weinig bewegen. En passant maakt de choreografe de balans op tussen verschillende generaties: de vrije maar onopvallende Aïta van weleer en de moderne Marokkaanse vrouw. Ten derde willen de kunstenaars een **tegenstem** bieden voor schreeuwerig entertainment en het overwicht van de massamedia. Dat kan door een dagelijkse locatie te gebruiken als ongewoon theaterpodium. In 2006 gooide de Argentijn Mariano Pensotti op het festival al hoge ogen met *La marea*, waarin de Vlaamsesteenweg, zijn huizen en bewoners een totaalspektakel werden. Ditmaal volstaat een metroticket om *Sometimes I think, I can see you* bij te wonen (Metro Botanique, 13, 14, 20, 21/5, 20.00, 15 & 22/5, 16.00). Mikkend op de verbazing van de voorbijganger, werken vier schrijvers teksten uit op basis van wat ze zien. Die kunnen de reizigers meteen lezen op grote schermen. Tot slot reikt het festival de hand aan de **jeugd**: gedurende het hele festival functioneert het Rits aan de Dansaertstraat als kloppend hart, en een heuse jury samengesteld uit tienjarigen zal quasi alle voorstellingen aan zijn onverbidde oordeel onderwerpen voor de Children's Choice Awards.

KUNSTENFESTIVALDESARTS

6 > 28/5 • VERSCHILLENDE LOCATIES/DIVERS ENDROITS/
VARIOUS VENUES
www.kfda.be, tickets@kfda.be, 070-22.21.99